

LO MEU CARRER

*De quant s'acabat la guerra
hem viscut a Sant Tomás del Garrofé,
carrer que'n era de molta chalera
i que'n fá pocs anys no sen fá rés.*

*Recordo que'n feen festes
d'un posít que'ls veïns posabem al any,
els Sacristans i les Sacristanetes
tots los diumenges sortien a recaptar.*

*Quan la vespra de les festes
i lo carrer n'estaba já guarnit,
tots els veïns ne'n feem gresques
dels més grans als més petits.*

*Los Majordoms sempre n'eren
Tereseta i Ramón «lo baldané»,
als que sempre los acompanyaven
la siño Çinta «La Campos» i Manolo «lo sabaté».*

*«La Rojeram», sempre n'era
la mascota de tots ells,
dona que animaba molt la festa
representant lo matrimoni i lo bateig.*

*(Prego per'a tots ells una oració,
per vernos deixat tan prompte).*

*Avui sembla que tot ha canviat,
les persones no som ni sombra que'n erem,
tan amb bulgut adelantá
que als carrers s'han perdut les festes.*

*Pero...
Una llumeta ençesa en té sempre
la Capelleta del meu carrer,
guarnida de clavells i roses
per'a Sant Tomás del Garrofé.*

*Francecs Bellaubí Homedes.
Any 1.987.*

**Es manté el text original de l'autor*